

mod angreb mod nogle grundlæggende værdier, respekt af menneskerettigheder, at vi behandler mindretal ordentligt.

Vi ved jo, at Amnesty International udgiver en rapport en gang om året, hvor man også udtaler sig om Danmark. Vi ved, at FN's Menneskerettighedskommission følger udviklingen, overvåger udviklingen i mange lande, og vi ved, at Europarådet gør det samme. Vi er derfor ikke ubekendt med, at til det at værne vores demokratiske værdier, passe godt på dem, også hører en form for overvågning, hvor man lige giver hinanden en opmærksomhed, en udtalelse, en vejledning: Pas nu på, at højreekstremister i landene ikke får for megen grobund.

Jeg må sige, at som udgangspunkt er regeringen skeptisk i forhold til en artikel 7-ændring i Traktaten, som hr. Peter Skaarup spørger om. På den anden side, i lyset af det, jeg lige har sagt, så synes jeg ikke, vi skal afvise at skabe mulighed for, at der nu tænkes på en form for tilføjelse til Traktaten, hvor man sender et klart signal til højreekstremister i Europa, når man ser dem, om, at vi ønsker altså at bevare vores menneskerettigheder. Vi ønsker altså at passe ordentligt på vores mindretal. Vi ønsker ikke at hengive os til racistiske fordomme eller noget i den stil.

Jeg synes, at vi nu skal lytte meget til, hvad vore kolleger siger, være parat til at overveje at blive en del af forhandlingsforløbet, for ellers nemt at være med til at præge det endelige resultat frem for at læne os tilbage med korslagte arme og dermed stå i en isoleret situation.

Jeg synes ikke, det vil være klogt, at Danmark bliver isoleret, heller ikke i den situation her.

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes ikke, statsministeren svarer konkret på spørgsmålet. Spørgsmålet lyder: Vil Danmark modsætte sig planerne i EU om at indføre en mekanisme i artikel 7, hvorefter der sker en skærpet overvågning af demokratiet i medlemslandene?

Det spørgsmål synes jeg ikke jeg hørte et svar på. Vil Danmark modsætte sig de planer, eller vil Danmark sige: O.k. vi handler, vi accepterer, at de andre lande vil have den her udvidelse af artikel 7 med en overvågningsmekanisme? Til gengæld kan det være, at vi fortsat kan få en kommissær fra Danmarks side, som måske ikke har nogen portefølje, ikke har noget ansvarsområde, men at vi har trods alt en kommissær. Er

det på den måde, man vil handle fra regeringens side, eller hvad?

Så vil jeg spørge i forhold til de yderligere anbefalinger, som vismændene fra Østrig kom med. Der blev sagt dér, at man skulle styrke overvågningscenteret i Wien, altså det overvågningscenter, som bl.a. påpegede, at den socialdemokratiske indenrigsminister Karen Jespersen var gået for langt, og det vil nu komme med i årsrapporten, at hun har sagt det her med en øde ø, hvor kriminelle asylsøgere skulle være.

Der lyder så mit spørgsmål: Vil regeringen også modsætte sig planerne om at styrke dette overvågningscenter i Wien, og vil regeringen også modsætte sig det, hvis det nu ikke er sådan, at det er Wienovervågningscenteret, der skal styrkes, men hvis det er sådan, at det er Kommissionen, der skal styrkes, fordi det her bliver en del af artikel 7 fremover, altså en overvågningsmekanisme inden for selve Traktaten? Er det den måde, man har tænkt sig at håndtere det her på fra regeringens side?

Jeg synes, der ligger nogle meget klare svar, som bør gives, ikke bare til Folketinget, men også til offentligheden på: Hvor står regeringen egentlig henne? Det tror jeg er et spørgsmål, der stilles mange steder i det danske samfund omkring overvågning.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er noget, der tyder på, at regeringen på en lang række felter er på flugt fra de meget klare synspunkter, der kom til udtryk op til folkeafstemningen den 28. september, hvor der jo ikke var grænser for, hvad regeringen ville sætte hælene i over for, hvor der ikke var grænser for, hvad regeringen blankt ville afvise af EU-indblanding på nye felter, og så altså til nu, hvor vi kan se, at regeringen på det ene område efter det andet filer på de løfter, der kom, og begynder at sige: Nej, vi må hellere forhandle, og vi må hellere snakke sammen med de andre og finde en løsning og finde en model, som vi så kan leve med, osv.

Der er sket et klart skred, og altså også på det her område med overvågningen, hvor regeringen tidligere har været meget, meget bastant i sin afvisning af, at EU skulle foretage sig nogen form for overvågning.

Derfor må jeg spørge statsministeren helt konkret: Hvad er forskellen på den overvågning, som statsministeren nu taler forholdsvis varmt for at EU skal kunne foretage, eller som man skal nå frem til at EU kan foretage, og så